

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 17Csp/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418202300
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2018:4418202300.2

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou Mgr. Lívia Gombárová v právnej veci žalobcu: W. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XXX, adresa na doručovanie písomností: J., W. XX, proti žalovanému: MINIHOTOVOSTĚ SE, Zábřdovive, Příkop 843/4, Česká republika, IČO: 04355211, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 403,27 eur a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere č. XXXXXX z 20.12.2016, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 303,27 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Súd žalobu v časti o určenie , že úver č. XXXXXX zo dňa 20.12.2016 uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 100 eur z a m i e t a .

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXX zo dňa 20.12.2016 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v bode IV. v časti zmluvnej pokuty v znení: „V prípade, že sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť úrok z omeškania v zákonnej výške podľa platných právnych predpisov a ďalej zmluvnú pokutu za omeškanie so splátkou celkovej dlžnej čiastky a to vo výške 0,15% z dlžnej čiastky za každý začatý kalendárny deň omeškania“ je n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 303,27 eur v rozsahu 50 %.

V. Žalovaný m á nárok proti žalobcovi na náhradu trov konania v časti o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 2.5.2018 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 403,27 eur titulom bezdôvodného obohatenia a určenia, že úver č. zmluvy XXXXXX zo dňa 20.12.2016 je bezúročný a bez poplatkov. Svoj návrh odôvodnil tým, že úver bol poskytnutý občanovi SR a preto sa zmluvný vzťah riadi slovenským právnym poriadkom. Tvrdil, že dňa 20.12.2016 prostredníctvom internetu požiadal žalovaného o ďalšiu pôžičku vo výške 350 eur na 28 dní, za poplatok za poskytnutie úveru vo výške 100 eur, keď spolu mal zaplatiť 450 eur do 17.1.2017, úroková sadzba podľa zmluvy bola vo výške 0 %, čo znamená, že pôžička bola bezúročná. Ďalej tvrdil, že odmena vo výške 100 eur je neprimerane vysoká a teda ide o neplatný právny úkon a RPSN (t.j. RPMN) vo výške 2547,14% je neprimerane vysoká v neprospech spotrebiteľa. Žalobca dôvodil, že v zmluve chýba zákonom vyžadovaná náležitosť ročná úroková sadzba a priemerná hodnota RPMN. Poukazoval, že úrok z omeškania 0,15% denne z dlžnej čiastky za každý započatý kalendárny deň je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a uviedol, že žalovaný nemá nárok na zmluvnú pokutu, pretože

nebola individuálne dojednaná. Žalobca poukázal na ustanovenia § 1 odsek 3 písm. l), § 2 písm. a), b), c) z. č. 129/2010 Z.z., § 24 odsek 1 z.č. 129/2010, § 657, 658 OZ, § 39 OZ, § 9 odsek 2 a § 11 odsek 1 z.č. 129/2010. Ďalej tvrdil, že veriteľ má vzhľadom na vyššie uvedené nárok len na istinu 350 eur, keď žalobca celkovo zaplatil sumu 753,27 eur. V žalobe uvádzal, že v apríli 2018 sa žalobca dozvedel, že predmetná zmluva je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi a predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov pričom zamestnávateľ žalobcu, stíhal žalovanému úroky bez právneho dôvodu. Žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nepovažoval za premlčaný.

2. Podaním doručeným súdu dňa 13.6.2018 sa k žalobe vyjadril žalovaný, ktorý navrhol žalobu zamietnuť, keď sa bránil tým, že zmluva o úvere sa riadi podľa z.č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere, poukázal na Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej len Rím I), ktorý v čl. 6 definuje spotrebiteľskú zmluvu pričom určuje právny poriadok krajiny pod ktorým sa má zmluva o spotrebiteľskom úvere riadiť, keď v zmysle čl. 6 odsek 1 písm. a) Rím I nie sú naplnené podmienky, v ktorom by sa právny vzťah spravoval právnym poriadkom slovenským, nakoľko podnikateľ vykonáva svoju podnikateľskú činnosť v Českej republike.

Čo sa týka rozhodovania o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 52C 135/2014 z 25.5.2016 ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne 17Co/325/2016-75 z 14.6.2017 a NS SR Cdo 251/2015 z 16.3.2016. Žalovaný sa bránil tým, že žalobca podal žalobu na plnenie a nedôvodne podal zároveň aj určujúcu žalobu, pričom v samotnom odôvodnení súd sa vysporiada s určujúcim nárokom a v konečnom dôsledku až rozsudok na plnenie vyrieši s konečnou platnosťou sporné práva a povinnosti medzi účastníkmi konania, pričom taký rozsudok je aplikovateľným a vykonateľným titulom, pričom samotný výrok o bezúročnosti a bezpoplatkovosti pri nároku na plnenie je nedôvodný.

Čo sa týka samotnej zmluvy o úvere, žalovaný sa bránil tým, že žalobca sa zaviazal úver splatiť do 28 dní a preto podľa § 1 odsek 3 z.č. 129/2010 Z.z. vyššie uvedená zmluva nie je spotrebiteľským úverom a preto ustanovenie § 11 a § 9 z.č. 129/2010 Z.z. nie je možné na predmetný prípad aplikovať.

3. Súd v zmysle § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného, keď žalobca mal predvolanie na pojednávanie doručené v zmysle § 112 CSP dňom 2.11.2018 na adresu, ktorú uviedol vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 20.8.2018 ako adresu, na ktorej si preberá zásielky, a žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňom 13.9.2018.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením pripojených správ a dokladov a to Zmluvou o úvere č. XXXXXX, Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou, Dohodou o zrážkach zo mzdy, Všeobecnými obchodnými podmienkami poskytnutia úveru, Štandardnými európskymi informácie o spotrebiteľskom úvere, výzvou, žiadosťou o vykonanie zrážok, potvrdením o zaplatení splátok, zoznamom platieb, vyjadrením žalovaného doručeným súdu dňa 13.6.2018, oznámením žalobcu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

5. Z výpisu z obchodného registra žalovaného mal súd preukázané, že okrem iného jeho predmetom činnosti je poskytovanie alebo sprostredkovanie spotrebiteľských úverov.

6. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 20.12.2016 súd zistil, že táto bola uzatvorená elektronicky na diaľku. Žalobcovi bol poskytnutý jednorázový bezúčelový úver vo výške 350 eur. Žalobca sa zaviazal úver vrátiť spolu s celkovými nákladmi na úver 100 eur (poplatok za poskytnutie úveru - odmena), spolu vo výške 450 eur do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru, t.j. do 17.1.2017, úroková sadzba úveru bola 0 % a RPMN bolo vo výške 2547,14 %. V čl. IV. zmluvy bol pre prípad omeškania sa spotrebiteľa dohodnutý úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie sa so splátkou z celkovej dlžnej čiastky vo výške 0,15 % z dlžnej čiastky za každý začatý kalendárny deň omeškania. Veriteľ bol oprávnený v zmysle uvedeného článku požadovať od spotrebiteľa paušálnu náhradu nákladov spojených s upomienkou vo výške 3 eur za každú odoslanú upomienku. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“) v zmysle bodu 06 zasielanie oznámení - oznámenia veriteľa a spotrebiteľa sa zasielali formou SMS správy na veriteľovi známe číslo mobilného telefónu spotrebiteľa, poštou, alebo emailom a to na adresu spotrebiteľa uvedenú v jeho užívateľskom účte alebo na adresu veriteľa uvedenú na webovej stránke veriteľa www.minipozicka.sk alebo www.minihotovost.cz alebo www.minicash.eu. V zmysle bodu 12 VPPÚ - splácanie úveru - spotrebiteľ sa zaviazal vrátiť celkovú dlžnú čiastku v zmysle podmienok zmluvy formou vkladu na slovenský účet veriteľa vedené vo viacerých bankových spoločnostiach napr. Poštová banka a.s., VÚB a.s..

7. Z výzvy na okamžité uhradenie dlhu z 24.1.2018 adresovanej žalobcovi mal súd preukázané, že žalovaný vyzýval žalobcu na úhradu dlhu vo výške 753,29 eur a to do troch dní od doručenia výzvy.

8. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok z 24.1.2018 mal súd preukázané, že žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu CCS - Cargo Custom Service s.r.o. o vykonanie zrážok zo mzdy žalobcu vo výške 753,29 eur.

9. Z potvrdenia o zaplatení splátok z 19.4.2018 zamestnávateľa žalobcu CCS - Cargo Custom Service s.r.o. mal súd preukázané vykonanie zrážok zo mzdy žalobcu vo výške 753,29 eur za obdobie od 16.2.2018 do 16.4.2018 a ich poukázanie na účet firmy Minihotovosť SE.

10. Podľa čl. 6 bod 1 písmeno a) a b) NARIADENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo

b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti. Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) účinného od 1.7.2016 do 31.8.2018 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 odsek 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 odsek 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 odsek 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 odsek 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 odsek 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 odsek 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 odsek 4 písmeno k) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

Podľa § 53 odsek 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 odsek 1,2,3 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršíť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 odsek 3 písmeno l) z č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.7.2016 do 31.12.2016 (ďalej len „z.č. 129/2010 Z.z.“) spotrebiteľským úverom nie sú úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písmeno c), d) z.č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm.f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu,6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 odsek 1 z.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 11 odsek 1 písmeno a) z.č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

Podľa § 24 odsek 1 z.č. 129/2010 Z.z. na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

Podľa § 2 písmeno a) z.č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1.1.20 15 zmluvou na diaľku je zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 451 odsek 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 452 odsek 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Na základe prevedeného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je z časti dôvodná. Žalobca sa podanou žalobou domáhala o určenie, že zmluva o úvere č. 493911 uzatvorená dňa 20.12.2016 medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia vo výška 403,27 eur.

12. Žalovaný sa v spore bránil tým, že predmetný vzťah nemožno podriaďiť pod právny poriadok SR, že zmluva o úvere sa riadi podľa z.č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere, poukázal na Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej len Rím I), ktorý v čl. 6 definuje spotrebiteľskú zmluvu pričom určuje právny poriadok krajiny pod ktorým sa

má zmluva o spotrebiteľskom úvere riadiť, keď v zmysle čl. 6 odsek 1 písm. a) Rím I nie sú naplnené podmienky, v ktorom by sa právny vzťah spravoval právnym poriadkom slovenským, nakoľko podnikateľ vykonáva svoju podnikateľskú činnosť v Českej republike. Na základe vykonaného dokazovania a to predovšetkým výpisu z obchodného registra žalovaného, Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bodu 06 a 12 mal súd preukázané, že žalovaný má okrem iného v predmete podnikania zapísané poskytovanie alebo sprostredkovanie spotrebiteľského úveru a v zmysle vyššie uvedených článkov Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bodu 06 a 12 mal preukázané, že žalovaný t.j. veriteľ sám vo svojich všeobecných podmienkach upravuje formu poskytovania úveru pričom poukazuje na formu zasielania oznámení, resp. komunikáciu s dlžníkom t.j. spotrebiteľom a veriteľom na adresu veriteľa uvedenú na webovej stránke veriteľa www.minipozicka.sk alebo www.minihotovost.cz alebo www.minicash.eu, čím mal súd za preukázané, že žalovaný vykonáva svoju podnikateľskú činnosť aj v Slovenskej republike a teda uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenie čl. 6 bod 1 písmeno a) a b) NARIADENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) t.j. právny poriadok krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa, ktorým je Slovenská republika.

13. Následne súd skúmal či žalobca má v zmysle § 137 písm. c/ C.s.p. na určení, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere zo dňa 20.12.2016 č. XXXXXX je bezúročný a bez poplatkov, naliehavý právny záujem. V tomto smere súd konštatuje, že v danej právnej veci má žaloba zákonný podklad v ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrániť spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Žalobca je v pozícii, spotrebiteľa, teda v pozícii slabšej zmluvnej strany oproti žalovanému ako dodávateľovi a má preto právny záujem na tom, aby sa odstránil prípadný nezákonný stav, ktorý bol vyvolaný žalovaným. V danom prípade však zo samotnej zmluvy o úvere č. XXXXXX z 20.12.2016 mal súd za preukázané, že uvedená zmluva bola uzatvorená bezúročne a bez akéhokoľvek poplatku (v zmluve bolo určená odmena za poskytnutie úveru) a preto nevzhladol dôvod na rozhodovanie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti, keď v rámci rozhodovania v časti žaloby na plnenie sa v konečnom dôsledku súd predbežne vysporiada aj s platnosťou samotnej zmluvy a preto žalobu v uvedenej časti zamietol.

14. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom a teda spotrebiteľom bola uzatvorená v zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluva o úvere, ktorú súd vzhľadom na povahu zmluvných strán (žalovaný v tomto zmluvnom vzťahu vystupoval ako dodávateľ a žalobca ako spotrebiteľ) posúdil v zmysle § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľskú zmluvu. Predmetnú zmluvu nebolo možné posúdiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v predmetnej zmluve bola stanovená platnosť na dobu kratšiu ako tri mesiace a to na dobu 28 dní, a preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 1 odsek 3 písmeno l) z.č. 129/2010 Z.z. takýto úver nie je spotrebiteľským úverom v zmysle z.č. 129/2010 Z.z. . Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný ako veriteľ teda dodávateľ, ktorý má okrem iného v predmete podnikania zapísané poskytovanie alebo sprostredkovanie spotrebiteľského úveru a v danom prípade poskytol úver fyzickej osobe t.j. dlžníkovi ako spotrebiteľovi uvedenú zmluvu súd posudzoval ako zmluvu v zmysle § 52 odsek 1 OZ t.j. zmluvu spotrebiteľskú. Pri posudzovaní uvedenej zmluvy mal súd za preukázané, že č. IV. uvedenej zmluvy upravoval zmluvnú pokutu 0,15% z dlžnej čiastky za každý začatý kalendárni deň omeškania sa so splátkou dlžnej čiastky. S poukazom na skutočnosť, že v danom prípade išlo o zmluvu uzatvorenú na diaľku, ktorou je zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, keď žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť obsah vopred pripravenej formulárovej zmluvy individuálne ovplyvniť, pričom žalovaný nepreukázal, že by zmluvná podmienka o zmluvnej pokute uvedená v článku IV. zmluvy bola individuálne vyjednaná medzi účastníkmi zmluvy, súd s poukazom na ustanovenie § 53 odsek 2, 3 OZ a § 53 odsek 4 písmeno k) OZ považoval zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute uvedenú v čl. IV vyššie uvedenej zmluvy o úvere za neprijateľnú a v zmysle § 53 odsek 5 OZ za neplatnú.

15. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí toto obohatenie vydať tomu na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu

(postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

16. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobcom voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu (ako jednej z foriem bezdôvodného obohatenia upravenej v § 454 OZ) bolo treba, aby žalobca preukázal, že medzi ním a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol, t.j., aby preukázal, že žalovaný (v akej konkrétnej výške) bezdôvodné obohatenie získal, že žalobcovi (v akej konkrétnej výške) vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Splnenie predpokladov pre vznik záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia musí súd posudzovať vždy podľa špecifických skutkových okolností v konkrétnej prejednávanej veci, na ktoré aplikuje konkrétnu normu hmotného práva. Na základe vyššie uvedeného mal súd preukázať, že na základe vyššie uvedenej úverovej zmluvy úroková sadzba bola vo výške 0 % t.j. úver bol bezúročný a zmluva neobsahovala ani určenie poplatku. Z a situácie, že súd vyhlásil zmluvnú podmienku v čl. IV. zmluvy za neprijateľnú a teda neplatnú, keď odplata za poskytnutie úveru bola dohodnutá vo výške 100 eur, pričom žalobca uhradil v prospech účtu žalovaného sumu 753,29 eur ku dňu 16.4.2018 (preukázané z potvrdenia o zaplatení splátok z 19.4.2018, ktorú skutočnosť žalovaný nerozporoval) sa žalovaný bezdôvodne obohatil o sumu 303,27 eur, predstavujúcu rozdiel medzi celkovou zaplatenou sumou zo strany žalobcu a skutočne poskytnutou výškou úveru spolu s odplátou, ktorú odplatu súd nepovažoval za neprimeranú poukazujúc na svoju úradnú činnosť, keď mu je známe, že nebankové spoločnosti sa stávajú zmluvnými partnermi žiadateľov, ktorí nie sú úspešní so žiadosťou o úver v bankách. Vstupné parametre bonity sú tu pre žiadateľov o úver oveľa miernejšie ako u bánk, čím sa však pre veriteľa zvyšuje riziko návratnosti poskytnutých prostriedkov. Za toto riziko sa naopak dlžník musí podriaďovať vyššiemu spoplatneniu daných služieb a to aj napriek tomu, že cena nimi poskytovaných plnení a služieb je vyššia ako u bánk a taktiež žiadny zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy neurčuje a ani nepredpokladá, že by poskytnutie peňažných prostriedkov zo zmluvy o úvere malo byť bezodplatné a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a vo zvyšnej časti t.j. v časti o bezdôvodné obohatenie vo výške 100 eur žalobu zamietol s poukazom na vyššie uvedené.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 C.s.p. s poukazom na § 262 odsek 1 C.s.p. Žalobca sa v spore domáhal dvoch odlišných a teda samostatných nárokov, a preto súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval podľa zásad pre priznanie náhrady trov konania pri každom nároku samostatne. Žalobca bol v spore v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia úspešný v rozsahu 75 % a žalovaný v rozsahu 25 %. Rozdiel pomeru úspechov strán sporu v prospech žalobcu preto predstavuje 50 %, ktorý súd žalobcovi priznal. V časti o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov bol v spore v plnom rozsahu úspešný žalovaný a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, okrem výroku o súdnom poplatku.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 odsek 1 z.č. 233/1995 Z.z.).